Krucovčin Igor (1970) 1: Cintorín, Stretneš ho pri Michalskej bráne, Knihy v antikvariáte... :)

Obsah

- Cintorín
- Stretneš ho pri Michalskej bráne
- Knihy v antikvariáte
- Na výstave v múzeu
- Uhlisko

Cintorín

Len vánok ľahučký rád tieto svety

náhrobky, nápisy a v smetiach kvety.

Kaplnka s urnami dokola plot,

slzy a myšlienky, studený pot.

V čiernom i v sutane, posledný pohľad

starí a či mladí, čaká ich len rozklad.

Boli či neboli, takí či onakí

tu všetci pre všetkých, sú smutne rovnakí.

Stretneš ho pri Michalskej bráne

Krabičku s nápisom

HLADNÝ A CHORÝ SOM

v rukách si trasie.

Má rifle špinavé

i vlasy na hlave

zanevrel na svet.

Nik nevie aký vlastne bol

či aj on skalu zodvihol

a či bol dobrák.

Teraz je bez mena

za všetky zámená

len slovo žobrák.

Knihy v antikvariáte

Staré i vzácne

a smiešne lacné,

zapadnuté v prachu.

S očami hrôzy, strachu.

Z toho, že ich nik nekúpi.

A ktosi nový nastúpi,

na miesto starej predavačky.

Ktosi, kto nebude mať rád,

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

ten zabudnutý dlhý rad.

Že milšie ako na polici,

budú mu vonku, v popolnici.

Veď prečo by sa trápiť mal,

s tým, čo už niekto odpísal.

Na výstave v múzeu

Ticho tam stoja krásne sochy.

Na stene visia portréty.

V rohu je iba čierny klavír.

A dýchať tam smieš iba ty.

Žijete ale všetci.

Však ty si tu len na chvíľu.

Hovoria všetky veci.

No teba nikto nedá za skriňu.

Uhlisko

Sídlisko.

Na konci mesta.

Vedie tam cesta.

Hneď vedľa Hrona.

Každý je doma.

Veď je už noc.

A hoc aj ráno.

Na ceste stretneš ľudí málo.

Sú tu len starí, unavení.

Vráskaví, ťažkí ako steny.

Často ich treba podopierať.

V ich rukách vidím drobné zvierať.

A v očiach slzy, výčitku.

Sú iba kusom nábytku,

ktorý tu ktosi odložil?

Zabudol?

Stratil?

Vyhodil!

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania